

hoz. A pártot nem ő, hanem Hehs Aladár alapította, de a huszonhat pontos programot ő készítette el. Ez a társadalmi-gazdasági bajok orvoslására ugyanazokat a gyógymódokat ajánlotta a speciális magyar viszonyokhoz igazítva, amilyenekkel Hitler is operált. Egyebek között azt ajánlotta, hogy csak „a makulátlan hűségű turáni és árja fajú egyének” lehessenek teljes jogú állampolgárok, csak nekik legyen joguk közéleti tisztséget betölteni, és csak ők birtokolhassanak földet, birtokot.⁵⁰

Ugyancsak viszonylag jelentős szélsőjobboldali párt volt az Egyesült Nemzeti Szocialista Párt, amelynek programját és belső szervezetét vezetője, az elszegényedett arisztokrata gróf Pálffy Fidél formálta a hitleri mintára. Átvette a horogkeresztet, rohamosztagot, sőt SS-t is alakított, a kormány azonban mindkettőt betiltotta. Nyugat-Magyarországon és főleg Zala vármegyében élvezett nagy népszerűséget ez a párt, s jutott az ottani községtanácsokban jelentős számú képviselőhöz.⁵¹

1934 januárjában kísérlet történt a szélsőjobboldali mozgalom egyesítésére. Festetics, Meskó és Pálffy egy kormányzótestületet hoztak létre, és megegyeztek a zöld ing viseletében és a nyilaskereszt közös használatában. Nem telt azonban bele egy fél esztendő, és a személyi torzalkodások, valamint a három vezér egymást keresztező becsvágya szétfeszítették a jobboldali mozgalom egységesítésének ábrándját. Festeticsre rásütötték, hogy nem eléggé antiszemita, s ezért 1934 júniusában kiátkozták.⁵² A Magyar Nemzeti Szocialista Párthoz csatlakozott, s 1935-ben őt is, meg ifj. Balogh Istvánt, e párt vezérét, egy debreceni birtokost, szélsőjobboldali programmal parlamenti képviselőnek választották. Meskó és Pálffy továbbra is együttműködtek az időközben átkeresztelt Magyarország Nemzeti Szocialista Pártjában. De ez sem tartott soká. 1935 szeptemberében Pálffy kigolyózta Meskót, aki újból életre keltette régi külön pártját.

Ekkorra azonban a nemzetiszocializmussal próbálkozó kezdetleges alakulatokat egytől egyig háttérbe szorította egy új fejlemény. Új vezéregyenység, Szálasi Ferenc lépett színre, és maradt a második világháború végéig a megszemélyesítője a magyar radikális szélsőjobboldali mozgalomnak.

Szálasi Ferenc. A magyar szélsőjobboldali mozgalmakat akár Szálasi szociális hátterével, neveltetésével, katonai-politikai pályafutásával is lehetne jellemezni. 1897. január 6-án, Kassán, magyar, örmény és szlovák ősoktól leszármazó családba született. Szigorú légkörben nevelkedett, apjához és két fivéréhez hasonlóan katonai képzésben részesült, először a kőszegi Katonai Reálgimnáziumban, majd a bécsújhelyi katonai akadémián. Főhadnagyi rangban fejezte be tanulmányait, és majdnem három